

การศึกษาวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสถานการณ์ปัญหา ความหมายและรูปแบบของ พฤติกรรมความรุนแรงในเด็กและเยาวชนและปัจจัยทางสังคมวัฒนธรรมที่กำหนดพฤติกรรมการใช้ ความรุนแรงในเด็กและเยาวชน วิธีการศึกษาเป็นการศึกษาทั้งเชิงคุณภาพและปริมาณในชุมชน 30 แห่ง และโรงเรียนมัธยมศึกษาในระดับอำเภอใน 30 อำเภอที่ศึกษา จาก 4 ภาค ใน 8 จังหวัด ได้แก่ ภาคเหนือ คือ เชียงใหม่ แพร่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือ จังหวัด ขอนแก่น และชัยภูมิ ภาคใต้ คือ จังหวัด สุราษฎร์ธานี และสงขลา ภาคกลาง คือ จังหวัด กาญจนบุรี ฉะเชิงเทรา และสุพรรณบุรี กรุงเทพมหานคร การวิเคราะห์ข้อมูล เป็นการศึกษาชุมชน การสัมภาษณ์เชิงลึกกับเด็กและเยาวชน ชุมชนละ 20 คน ตัวอย่างในการสำรวจในชุมชนรวม 1,105 ราย และตัวอย่างในการสำรวจใน โรงเรียนมัธยมศึกษาในระดับอำเภอที่เป็นตัวอย่างการศึกษา รวม 30 แห่ง รวมจำนวน 2,897 ราย

ผลการศึกษาพบว่า ความรุนแรงในเด็กและเยาวชนมีหลายรูปแบบทั้งการเป็นผู้สังเกต ผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ พฤติกรรมความรุนแรงความรุนแรงแฝงฝังอยู่ในชีวิตประจำวันของเด็ก และเยาวชน จนกลายเป็นสิ่งธรรมดา ความรุนแรงเกิดขึ้นในทุกมิติของชีวิตเด็กและเยาวชน ทั้งการ เห็นความรุนแรงในบ้าน ถูกกระทำความรุนแรงในบ้าน เห็นหรือถูกกระทำความรุนแรงระหว่าง เส้นทางจากบ้านไปโรงเรียน หน้าโรงเรียน รอบ ๆ โรงเรียน ในโรงเรียน ในกลุ่มเพื่อน ป้ายรถเมล์ งานวัด งานบุญ

การศึกษานี้ พบรูปแบบความรุนแรงในเด็กและเยาวชนทั้งทางการใช้วาจาข่มขู่ ริดไถ การมีพฤติกรรมรังแก แกล้งผู้อื่น การดุด่า ต่อย ตี ทำร้ายร่างกายทั้งระหว่างบุคคล และภายในกลุ่ม การลวนลามและการกระทำความรุนแรงทางเพศ ขนาดของปัญหาความรุนแรงที่เด็กและเยาวชน เป็นผู้กระทำความรุนแรง พบว่า เด็กและเยาวชนร้อยละ 30.4 ยอมรับว่าเคยดุด่า ต่อยคนอื่นในระยะ 3 เดือนที่ผ่านมา ร้อยละ 22.4 ยอมรับว่าได้เข้าร่วมในการทะเลาะวิวาทเป็นกลุ่ม ร้อยละ 21.4 เคย ขว้างขวาด หรือสิ่งของไปยังคนอื่น ร้อยละ 18 เคย ข่มขู่เพื่อนด้วยวาจาหรืออาวุธ ร้อยละ 15 ทำให้คนอื่น ได้รับบาดเจ็บจากการต่อสู้

ตัวแปรที่สัมพันธ์กับการใช้ความรุนแรงพบว่า เพศชายมีความสัมพันธ์กับการใช้ความ รุนแรงมากกว่าเพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $p < .05$ ตัวแปรในระดับครอบครัว พบว่า การมี ประสบการณ์การเห็นพ่อทำร้ายแม่สัมพันธ์กับการมีพฤติกรรมความรุนแรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ $p < .05$ สำหรับตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน พบว่า การที่เพื่อนบอกและ แนะนำให้ใช้ความรุนแรง และการมีกลุ่มเพื่อนสนิทที่มีกิจกรรมทางลบ หรือต่อต้านสังคม เช่น ดื่ม สุรา เล่นการพนัน ทะเลาะวิวาท สัมพันธ์กับการใช้ความรุนแรงของเด็กและเยาวชนในเวลาต่อมา

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ $p < .05$ ส่วนตัวแปรที่ตกเป็นเหยื่อหรือผู้ถูกระทำในด้านการถูกขกต้อย ตบตี และการถูกระทำความรุนแรงทางเพศ พบว่ามีความสัมพันธ์กับการกระทำความรุนแรงของเด็กและเยาวชนในเวลาต่อมาเช่นกัน การศึกษานี้ยังพบอีกว่า พฤติกรรมความรุนแรงในเด็กและเยาวชน พบทั้งเพศชายและเพศหญิง โดยพบว่าเพศชายมีพฤติกรรมความรุนแรงสูงกว่าเพศหญิง 1-2 เท่า ปัจจัยที่กำหนดการกระทำความรุนแรงของผู้หญิงคือการ การมีเพื่อนที่มีพฤติกรรมด้านลบ และการมีประสบการณ์ความรุนแรงในบ้าน และในโรงเรียน

ข้อมูลเชิงคุณภาพ ชี้ให้เห็นว่า ความรุนแรงในเด็กและเยาวชนถูกทำให้เป็นเรื่องธรรมดา (Normalization) ด้วยนิยามความหมายของความรุนแรงในเด็กและเยาวชน นั้นถูกทำให้เป็นเพียง การเห็น เพียงสายตา เห็นผลลัพธ์ในทางลบของกระทำ และผูกโยงกับพัฒนาการเด็กและเยาวชน โดยนัยนี้ สังคมจึงมีแนวโน้มยอมรับ และยอมรับต่อปรากฏการณ์ความรุนแรงในเด็กและเยาวชนที่เกิดขึ้น เพราะความรุนแรงเกิดขึ้นและหายไปได้เมื่อใดขึ้น เป็นการกระทำที่มีผู้กระทำ และผู้ถูกระทำที่เกิดผลกระทบที่ชัดเจน ดังนั้นขนาดของปัญหาความรุนแรงตามการรับรู้ของคนในสังคม จึงถูกลดส่วน ไม่เห็นความรุนแรงที่มีอยู่ในชีวิตประจำวัน และละเลยความรุนแรงที่เกิดผลทางจิตใจ ความกลัว และความไม่มั่นคงในสังคม นอกจากนั้น ในมุมมองของเด็กและเยาวชน ความรุนแรงมีความหมายเชิงสัญลักษณ์ ทั้งต่อบุคคล และต่อกลุ่มสังคม ความรุนแรงแสดงถึง อัตตลักษณ์ ของความเป็นชาย ความเป็นผู้ใหญ่ ความเป็นผู้นำ และการได้รับการยอมรับจากกลุ่มสังคม ซึ่งมีความสำคัญต่อธรรมชาติของเด็กและเยาวชนในวัยนี้

ความรุนแรงถูกจัดกลุ่ม แบ่งแยก ให้เป็นเรื่องเฉพาะกลุ่ม โดยใช้กรอบมาตรฐานทางสังคมที่เคร่งครัดตามความคาดหวังของสังคมที่มีต่อเด็กและเยาวชน ความรุนแรงจึงถูกมองว่าเป็น เรื่องของเด็กและเยาวชน เฉพาะกลุ่ม เช่นกลุ่มที่ไม่เชื่อฟังพ่อแม่ ไม่เข้าเรียน พฤติกรรมก้าวร้าว เกร ความรุนแรงในเด็กและเยาวชนจึง ถูกสร้างอย่างอคติ และถูกจัดการอย่างอคติ โดยมีแนวโน้มที่จะ เบียดขับให้อยู่ในกลุ่มดังกล่าว และจัดการโดยยึดกรอบมาตรฐานตามกระแสหลักของสังคม ความรุนแรงจึงถูกจัดการโดยยึดหลัก “การเปลี่ยน” ซึ่งใช้แนวคิดของผู้ใหญ่ และใช้มาตรฐานของเราเข้าไปจัดการ ในขณะที่หากไม่สามารถแก้ไขได้ ก็มีแนวโน้ม ในการใช้วิธี “การปล่อย” ให้ปัญหาเกิดขึ้นกับกลุ่มคนเหล่านี้

งานวิจัยมีข้อเสนอแนะ ในการรื้อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับความรุนแรงในเด็กและเยาวชน ของสังคมว่า ไม่ใช่ปัญหาในระดับบุคคล แต่เป็นปัญหาเชิงโครงสร้างและวัฒนธรรม การแก้ปัญหา ความรุนแรงในเด็กและเยาวชนต้องเป็นไปอย่างบูรณาการ การดำเนินการในเชิงปฏิบัติในพื้นที่ แบบมีส่วนร่วม การสร้างแกนนำสร้างความเข้าใจเรื่องความรุนแรง การอบรม การให้ความรู้ และการทำงานผ่านกลไกสภาเยาวชน กลไกระดับจังหวัดและท้องถิ่นเป็นเรื่องเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการ

The objectives of this research are focusing on the situation of the problems, meaning, types of violence in children and youth and factors which influence the behaviour of children and youth. In this connection, key factors to be emphasized are based on society and culture which has involved with children and youth's violence. The methodology is based on qualitative and quantitative approaches by using 30 cases of communities and secondary schools at district level from 30 districts, 8 provinces in 4 regions, be they –1) Northern region : Chiangmai, Prae 2) Northeastern region : Khonkaen, and Chaiyapum 3) Southern region : Surat Thani, and Songkhla 4) Central region : Kanchanaburi and Chachoengsao., and Bangkok. The data analysis is conducted by using the community-based study approach and in-depth interviewing with children and youth, about 20 cases from selected communities, totaling 1,105 cases. Meanwhile, those number from secondary schools at district level are totaling 2,897 cases from 30 schools.

The study found that violence in children and youth can be classified in various types of behaviour for instance; observer, doer and victim. Violence has enshrined in the daily life of children and youth as it is normal thing. Violence appears in all dimension of their lives, at all times by seeing violence at home, being beaten at home, seeing or being beaten while going to school, in front of school, near by school, at school, among friends, at bus station, feast or festival.

This study has found many types of violence—be they threatening, extortion, harassment, beating, punching, kicking between individual and among group, sexual harassment and sexual violence. The seriousness of violence exposed by children and youth are as follows: 30.4% used to hit others within the last 3 months, 22.4% used to involve in group quarrel, 21.4% used to throw things to others, 18% used to threat friends by words or weapon, and 15% used to injure others from fighting.

Variable factors which relate to violence show that male has related to violence significantly in terms of statistic at $p < .05$. Variable factor at the family level shows that experience by having seen father beating mother relates to violence significantly in terms of statistic at $p < .05$. While variable factors which relate to friends show that negative suggestion by friends, i.e., alcohol drinking, gambling and quarrel, has related to violence exposed by children and youth

significantly in terms of statistic at $p < .05$. Variable factor which is victim who used to be beaten, hit or sexual harassed shows that it has related to violence exposed by children and youth in the later age. This study also found that violence is enshrined both in male and female. However, male tend to expose violence double more than female. Violence exposed by female has related to having friends with negative behaviour, and violence experience at home and at school.

Qualitative data shows that violence in children and youth has been normalized. Definition of violence in children and youth is seen by eyes and perceived by its negative impact. It also relates to the development of children and youth. In this connection, society tends to accept and tolerate to the phenomenon of violence in children and youth. This violence appears and disappears while growing and transforms itself to be a doer and victim with clear impact. Seriousness of violence, therefore, has been minimized and people are unaware of violence which is happening in our daily life, ignoring violence which affects mentality, fear and unsecured feeling in society. In the view of children and youth, violence has meaning as a symbol both to individual and to group and society. Violence reflects identity of male, maturity and leadership and being accepted by group of society which is significant to nature of children and youth.

Violence is grouping, classified specifically for group by using the standard of conservative society with the expectation of society to children and youth. Violence therefore is regarded as issue of children and youth, for instance, disobeyed children, missing-class and aggressive student. Violence is set up and managed with biased opinion. Violence is managed based on the principle of “changing” which is belonged to the adult approach and our standard. In the meanwhile, if it is unmanageable, the approach will be changed to “discard” the problem to stay with this group of people.

This research has some recommendations to reconstruct understanding of violence in children and youth. Violence is not individual issue, but exists at social structure and cultural approach. To solve the violence in children and youth, it needs the integrated orientation approach with people participation. Building core groups who really understand violence, training, and working with youth at local administrative and provincial level are priority measures which need to be undertaken.